

CERTIFICATION OF COPY

אישור העתק

I the undersigned Yitzhak Weinberg, a
Notary in 33 Soreq Street, Beit
Shemesh, Israel

אני הח"מ יצחק וויינברג נוטריון
בירושלים ברחוב נחל שורק 33 בית שמש

Hereby certify that the attached document
marked "A" is a correct copy of the
original document which is drawn up in
the Hebrew language and has been
produced to me.

מאשר כי המסמך המצורף והמסומן
באות "A" הינו העתק מדויק של
המסמך המקורי שנערך בשפה העברית
ושהוצג בפני.

In witness whereof I certify the
correctness of the copy and I hereto set
my signature and seal,

ולראיה הנני מאשר את דיוק ההעתק
הנ"ל, בחתימת ידי ובחותמי,

This day 27th January 2014

היום 27/01/2014

Paid 954.00 shekels (including VAT)

שולם סך של 954.00 ש"ח (כולל מע"מ)

SIGNATURE

חתימה

NOTARY'S SEAL

חותם הנוטריון

ILANA SHVIV

ILANA SHVIV

<p>27-01-2014 אילנה שביב</p> <p>APOSTILLE</p> <p>27-01-2014 אילנה שביב</p> <p>(Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)</p>	
1. STATE OF ISRAEL	1. מדינת ישראל
This public document	מסמך ציבורי זה
2. Has been signed by	2. נחתם בידי
Advocate <u>Y. WEINBERG</u>	עו"ד <u>יצחק ויינברג</u>
3. Acting in capacity of Notary	3. המכהן בתור נוטריון.
4. Bears the seal/stamp of the above Notary	4. נושא את החותם/החותמת של הנוטריון הנ"ל
Certified	אושר
5. At the Magistrates Court of Jerusalem	5. בבית משפט השלום בירושלים
6. Date _____	6. ביום _____
7. By an official appointed by Minister of Justice under the Notaries Law, 1976.	7. על ידי מי שמונה בידי שר המשפטים לפי חוק הנוטריונים, התשל"ו - 1976
8. Serial number _____	8. מס' סידורי _____
9. Seal/Stamp ILANA SHVIV	9. החותם/החותמת ILANA SHVIV
10. Signature _____	10. חתימה _____
27-01-2014 אילנה שביב	27-01-2014 אילנה שביב

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני הרכב:

כב' השופטת שרה סירוטה, ס.נ. - אב"ד
כב' השופט אברהם טל
כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני

המאשימה

מדינת ישראל

המחלקה לעניינים פליליים, בטחוניים
ועניינים מיוחדים בפרקליטות המדינה
ע"י ב"כ עוה"ד ד. חן, ר. חזן, א. בר-נתן

- נ ג ד -

הנאשם

מרואן בן חטיב ברגותי

יליד 1959, ת.ז. 959251745
מרמאללה (במעצר מיום 15.4.02)
ע"י הסניגוריה הציבורית

הכרעת - דין

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

תוכן - עניינים

עמ' 2

חלק ראשון: מבוא

עמ' 6

חלק שני: מסכת הראיות

עמ' 6

א. הפת"ח התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור

עמ' 8

ב. מעמדו של הנאשם ותפקידו באירגוני הטרור, ותמיכתו בפיגועים כנגד ישראל

ג. עדויותיהם של פעילי הטרור מהפת"ח בדבר קשריהם עם הנאשם מעורבותו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירתו לעדויות אלו

עמ' 16 (1) נאצר עויס.....

עמ' 16 (2) נאצר נאגי אבו חמיד.....

עמ' 20 (3) אחמד ברגותי.....

עמ' 22 (4) מוחמד מצלח (אבו סטחה).....

עמ' 27 (5) ג'מאל אחויל.....

עמ' 27 (6) נאצר א-שוש.....

עמ' 28 (7) עלי עיאדיה.....

עמ' 30 (8) איסמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער.....

עמ' 30 (9) נאסר (חלום) נאגי אבו חמיד.....

עמ' 34 (10) זיאד חמודה.....

עמ' 34 (11) ריאד עמור.....

עמ' 35 (12) נאצר חאג'.....

עמ' 35 (13) תחריר ברגותי.....

עמ' 36 (14) אחמד מוצפר.....

עמ' 37 (15) שריף נאגי.....

עמ' 37 (16) אמיד אבו רדאחה.....

עמ' 38 (17) אשרף ג'אבר.....

עמ' 39

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ד. דברי הנאשם בחקירתו וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועים

עמ' 40

נגד ישראל

- (1) אחריותו של הנאשם לפעילות חוליות הטרור ומידת שליטתו בהן עמ' 40
- (2) מעורבותו האישית של הנאשם בפיגועי הטרור שבצעו חוליות שתחת פיקודו עמ' 44
- (אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב עמ' 47
- (בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים עמ' 48
- (גג) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב עמ' 48
- (דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים עמ' 49
- (3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור עמ' 49
- (4) סיוע למבוקשים ולמשפחות העצורים והחללים עמ' 51
- (5) גיוס פעילים לארגוני הטרור והדרכתם עמ' 52
- (6) קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל עמ' 53

עמ' 56

ה. הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתב האישום

- (1) רצח טליה ובנימין כהנא ז"ל ליד עפרה עמ' 56
- (2) רצח עקיבא פשקוס ז"ל באזור התעשייה בעטרות עמ' 57
- (3) רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים עמ' 59
- (4) רצח יניב ושרון בן שלום ז"ל ודורון יוסף סוורי ז"ל בכביש 443 עמ' 59
- (5) רצח מאיר וייזבוויז ז"ל בכביש מס' 9 בירושלים עמ' 61
- (6) רצח אליהו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב עמ' 62
- (7) רצח יואלה חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443 עמ' 63
- (8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמון דוד" בחדרה עמ' 64
- (9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים עמ' 66
- (10) פיגוע ירי בשכונת נוה-יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב ז"ל עמ' 66
- (11) רצח גד רגיואן ז"ל במפעל בשקביץ בעטרות עמ' 69
- (12) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב עמ' 70

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

- (13) פיגוע ירי במלון "גרמי" בנתניה..... עמ' 72
 (14) רצח קונסטנטין דנילוב ז"ל בבאקה אלע'רביה..... עמ' 73
 (15) פיגוע ירי בין עטרת לביר-זית..... עמ' 74
 (16) ניסיון פיגוע בפאב "ביאנקיני" בירושלים..... עמ' 75
 (17) פיגוע ירי בכביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים..... עמ' 77
 (18) ניסיון לפיגוע התאבדות בבית חנינא בירושלים..... עמ' 78
 (19) פיגוע ירי בכביש בית אל- פסגות..... עמ' 78
 (20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים..... עמ' 79

עמ' 81

חלק שלישי: הערכת הראיות ומשקלן

חלק רביעי: ניתוח משפטי ומסקנות

1. פעילות וחברות בארגון טרוריסטי

2. אחריותם של מבצע בצוותא, משדל ומסייע והאבחנה ביניהם

- א. מבצע בצוותא לעומת מסייע..... עמ' 92
 ב. עבירת הסיוע..... עמ' 92
 ג. עבירת השידול והאבחנה בין מבצע בצוותא למשדל..... עמ' 94
 ד. אחריותו של מנהיג חבורה עבריינית כמבצע בצוותא או כמשדל... עמ' 96
 עמ' 104
 עמ' 112
 עמ' 117

3. מסקנות בעניין אחריותו של הנאשם כמבצע בצוותא, משדל ומסייע

- א. פיגוע הרצח בתחנת הדלק בגבעת זאב..... עמ' 123
 ב. רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים..... עמ' 135
 ג. פיגוע הרצח במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב..... עמ' 136
 ד. ניסיון פיגוע ליד קניון מלחה בירושלים..... עמ' 138
 עמ' 139

עמ' 139

חלק חמישי: סיכום

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הכרעת – דין

חלק ראשון: מבוא

1. בתאריך 14.8.2002 הוגש נגד הנאשם כתב-אישום, המייחס לו מספר עבירות של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיוע לרצח לפי סעיף 300(א)(2) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; שידול לרצח לפי סעיף 300(א)(2) יחד עם סעיף 30 לחוק העונשין; ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין; פעילות וחברות באירגון טרור לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948.

2. כתב-האישום מייחס לנאשם שותפות, אירגון וביצוע של פעולות-טרור כגד מטרות ישראליות, אשר החלו בספטמבר 2000 במסגרת אירועים המכונים "אינתיפאדת אלאקצא" (להלן: "האינתיפאדה"). על-פי הנטען בכתב-האישום, עמד הנאשם בראש אירגוני-טרור באיזור יהודה ושומרון (איו"ש): אירגון ה"פת"ח" (להלן: "הפת"ח"), אירגון ה"תנזים" השייך לפת"ח (להלן: "התנזים") ואירגון "גדודי חללי אלאקצא", הכולל התארגנויות של פעילי טרור של התנזים שביצעו פעולות טרור כנגד מטרות ישראליות (להלן: "גדודי חללי אלאקצא"). הנאשם היה זה שתיאם וקשר בין גורמי השטח הבכירים בשלושת האירגונים הנ"ל (כולם יחד יכנונו להלן: "אירגוני הטרור"), אשר היו אחראים לביצוען של פעולות-טרור נגד מטרות ישראליות.

כתב האישום מפרט את שמותיהם של שמונה פעילי טרור בכירים, שפעלו תחת הנהגתו של הנאשם בביצוע פעולות הטרור, והם נאסר עוים (להלן: "עוים"), אחמד ברגותי, נאצר אבו חמיד (להלן: "אבו חמיד"), ראאיד כרמי (להלן: "כרמי"), מהנד דיריה (אבו חלאווה) (להלן: "מהנד"), מחמד מצלח (אבו סטחה) (להלן: "אבו סטחה"), מנצור שרים (להלן: "שרים") ומחמוד טיטי (להלן: "טיטי").

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הנאשם ומפקדי השטח גייסו פעילים לאירגוני הטרור, הפעילו אותם ודאגו לספק להם אמצעי לחימה (אמל"ח) וכסף. הנאשם עסק גם בהכשרת פעילי הטרור למטרתם ובגיוס כספים לאירגוני הטרור. כמו כן שידל הנאשם ועודד את פעילי הטרור לבצע פיגועים כנגד מדינת ישראל באמצעי התקשורת, בכינוסים שונים ובאמצעות הפצת כרוזי הסתה.

כתב-האישום מייחס לנאשם בסעיפים 8-15 מעורבות ואחריות לבצוע 37 פיגועים ופעילות-טרור, אשר בוצעו ברובם בתחומי מדינת-ישראל על-ידי מפקדי השטח והפעילים בחודשים דצמבר 2000 ועד אפריל 2002, ושהם קופחו חייהם של רבים מאזרחי מדינת-ישראל וחייליה, ונפצעו רבים אחרים. חלק ממעשי הטרור מפורטים בכתב האישום, ורובם ממורטים רק בנספח לכתב האישום.

3 **ראיות התביעה כוללות** את עדויותיהם של אנשי מערכת הביטחון, חוקרי השב"כ ואנשי המשטרה שעסקו בחקירת הנאשם; עדויותיהם של אזרחים וגורמים אחרים שהיו עדים לפיגועים נשוא כתב האישום; מסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במשרדי הפת"ח ובמשרדו של הנאשם; חוות דעת של מומחים ממערכת הביטחון בעניין פעילות ארגוני הטרור ומעמדו ותפקידו של הנאשם בהם; עדויותיהם של פעילים בארגוני הטרור והדברים שמסרו בחקירתם בשב"כ ובמשטרה; אמרות הנאשם שתועדו על ידי אנשי השב"כ בדו"חות כתובים, ואשר חלקם הוקלטו ותומללו; דברים שאמר הנאשם למדובבים שהוכנסו לתאו במהלך חקירתו ולמקורבו אחמד ברגותי שנעצר עמו; דברי הנאשם בכלי התקשורת לפני מעצרו, והודעות הנאשם במשטרה.

תמלילי חקירתו של הנאשם בשב"כ הוגשו על ידי חוקרי השב"כ שניהלו את החקירה שהוקלטה וזיהו את קולו של הנאשם בה ("מופז" בעמ' 58, "נדב" בעמ' 79, "סמית" בעמ' 85-86 ו"דני" בעמ' 90). שיחתו של הנאשם עם אחמד ברגותי הוגשה על ידי החוקר "רוברט" (עמ' 65). הקלטות מחקירת הנאשם ומחקירת המדובבים פלוני 1 ופלוני 3 תומללו על ידי נתן בסו (עמ' 174).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

החקר השב"כ שהעידו אישרו את נכונות הכתוב בזכ"דים שרשמו במהלך חקירתו של הנאשם (זכ"דים ת/6 - ת/96). מדובר בדו"חות שנרשמו בעברית לגבי חקירה שהתנהלה בעברית ובערבית (הנאשם דובר עברית טובה), בהם נרשמו עיקרי הדברים שנאמרו על ידי הנאשם (ראה החוקר "סטיב" בעמ' 53, החוקר "אמיל" בעמ' 55 והחוקר "רון" בעמ' 60).

4. אשר להודעות הנאשם במשטרה, הרי שהנאשם הודיע בכל חקירותיו במשטרה - בניגוד לדרך בה נהג בעת חקירותיו בשב"כ - כי הוא כופר בזכותה של המשטרה לחקור אותו, ולכן סירב לענות על שאלות החוקרים (ראה הודעות ת/99-ת/109). לפיכך, הודעותיו של הנאשם כוללות שאלות רבות שהוצגו לו על ידי החוקרים, וסירובו להשיב עליהן. במקרים בודדים ביותר התייחס הנאשם בקצרה לדברים שאמר לו החוקר, ובהזדמנויות אלו הכחיש לחלוטין את כל הטענות שהוצגו לו - גם אלה בהם הודה בחקירתו בשב"כ. הנאשם הכחיש כי היה מנהיגם של גדודי חללי אלאקצא והתנזים (הודעה ת/101 עמ' 6, הודעה ת/105 עמ' 2, הודעה ת/106 עמ' 3); הכחיש כי הכיר את פעילי הטרור שהעידו כי היו בקשר עמו (כפי שיפורט להלן), ואפילו הכחיש כי הכיר את ראיד כרמי (ת/104 עמ' 8). כל אלו הוכחו, כפי שיבואר להלן, לא רק מפי פעילי השטח, אלא גם מפי הנאשם עצמו, מהמסמכים שנתפסו במשרדו, אשר הנאשם הכחיש בחקירתו כל קשר אליהם, וטען כי כתב ידו לא מופיע עליהם (ראה הודעות ת/108-ת/109).

הודעותיו של הנאשם הוגשו על ידי החוקרים דוד זריהן ורפי נוריאל (עמ' 113, 38), אשר הסבירו כי הנאשם סירב לחתום על האזהרה ועל ההודעה, וכי הוא נחקר בעברית. זריהן אף העיד כי הנאשם סירב למסור טביעת אצבע ולהצטלם. הנאשם אמר באופן כללי בהודעתו ת/106 כי כל ההאשמות כנגדו אינן נכונות, וכי הוא חף מכל אשמה.

5. בפתח משפטו העלה הנאשם טענות מקדמיות הנוגעות לסמכות בית משפט זה לשפוט אותו, ואלה נדחו בהחלטת בית המשפט מיום 19.01.03 (עמ' 1-34 לפרוטוקול). הנאשם בחר שלא להסתייע בשירותי סניגור, ואף דחה נמרצות ובעקביות כל ניסיון של בית המשפט לשכנעו להיעזר בסניגוריה הציבורית או בסניגור מטעמו.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בית המשפט הטיל אמנם על הסניגוריה הציבורית לייצג את הנאשם, חרף בקשותיה
השונות ונשנות להשתחרר מייצוגו, ולמעשה היא מייצגת את הנאשם גם כיום ונכחה בכל
הדיונים. ואולם הסניגוריה הציבורית בחרה להיעתר לבקשת הנאשם שלא להעלות טענות
בלתי מוטעמות במהלך המשפט, לרבות טענות משפטיות, ואף לא לחקור את העדים.

כן התנהל ההליך על פי בחירתו של הנאשם, אשר ממשיך לכפור בסמכות בית המשפט
לאיש אות. בנסיבות אלו בחר הנאשם גם שלא להגיב על כתב האישום. כמו כן נמנע
הנאשם מלהעיד בעצמו או להביא עדים מוטעמים. עם זאת, הנאשם הגיב מידי פעם על דברי
העדים או על טענות שטענה ב"כ המאשימה במהלך הדיון, ודבריו נרשמו בפרוטוקול
באוזן. בנוסף הגיב הנאשם על סיכומי התביעה בעל פה (שהוגשו גם בכתב), בנאום
סניגוריה שנשא במסגרת הסיכומים בעל פה, ואשר לא התייחס לגופן של ההאשמות
שהעלו כנגדו. למותר לציין כי הנאשם קיבל בעצמו, ובאמצעות הסניגוריה הציבורית, את
כל חומר הראיות, הפרוטוקולים והסיכומים.

העבירות נשוא כתב האישום הן ברובן "עבירות פנים" הנוגעות לפיגועים שבוצעו
בישראל, וחלקן "עבירות חוץ", שבוצעו בתחומי האיזור (קרי: יהודה ושומרון). ואולם,
כפי שהבהרנו בהחלטה שניתנה בנוגע לטענותיו המקדמיות של הנאשם, מוסמך בית משפט
בישראל לדון בעבירות חוץ כנגד בטחון המדינה, או נגד אזרח או תושב ישראלי, יהא מקום
ביצוע העבירה אשר יהא (סעיף 13(א)-(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977). זו היא אותה
"תחולה פרוטקטיבית", אשר נועדה להגן על אזרחים ותושבים ישראלים כנגד פעולות
סדר הנעשות בחסותן ובגיבוין של מדינות אחרות (ש"ז פלר, מ. קרמניצר, **תגובה לחיבור**
בגנות התחולה הנציאונלית של דיני העונשין, פלילים 11 (1996) 65, בעמ' 83, והשווה דעתו
של י. שחר, שם בעמ' 5). עוד פסקנו בהחלטה שניתנה בטענותיו המקדמיות של הנאשם, כי
לא נראה שהתנאים הקבועים בסעיף 14(ב) לחוק העונשין רלבנטיים למקרה זה, אם הם
חלים כלל על הסמכות הפרוטקטיבית שבסעיף 13 לחוק (להבדיל מהסמכות הפרסונלית
שבסעיף 14), שכן הרשות הפלסטינאית איננה מדינה. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב
האישום הן עבירות כנגד בטחון המדינה, כנגד אזרחיה ותושביה, ועל כן הן נופלות
במסגרת סעיף 13 לחוק העונשין, ובית משפט זה מוסמך לדון בהן.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

חלק שני: מסכת הראיות

הפת"ח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור

ראש חטיבת המחקר באגף המודיעין של צה"ל, י. קופרוסר, הגיש במהלך שנות (עמ' 38) חוות דעת בה התייחס לפעילותם של הפת"ח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא (ת/1). אל חוות הדעת צורפו מסמכי שלל שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומת מגן" הנוגעים לעניין זה. הפת"ח (ראשי תיבות במהופך בערבית של "התנועה לשחרור פלסטין") דגל מאז יסודו על ידי יאסר ערפאת בשנת 1959 במאבק מזוין כנגד ישראל, אשר התבטא בביצוע פיגועי טרור נגד יעדים ישראלים בארץ ובחו"ל. לאחר חתימת הסכמי אוסלו נדחק עיקרון "המאבק המזוין" למקום משני, אך נותר כאופציה להשגת מטרות הארגון במקרה שהמו"מ עם ישראל לא יצלח. עם פרוץ האינתיפאדה השנייה בחודש ספטמבר 2000, הוביל הפת"ח את פיגועי הטרור בשטחים, וזאת באמצעות שתי ועדות בלתי מונהלות את הפעילות - האחת באזור יהודה ושומרון, והשנייה באזור רצועת עזה. בראש הוועדה העליונה של אזור יהודה ושומרון עמד הנאשם עד ליום מעצרו (סעיפים 1-3 סמ"ד).

הודעת המבצע של הפת"ח כלל את פעילי השטח של התנועה - התנזים (ארגון - בערבית). פעילי התנזים מהווים את חוד החנית בפעילות החבלנית של הפת"ח כנגד ישראל. גדודי חללי אלאקצא הוא שם כיסוי להתארגנויות טרור של הפת"ח, אשר נוטלות אחריות ממשית למעשי הטרור. אנשי "הגדודים" הם למעשה פעילים של הפת"ח, כאשר מרבית ההתארגנויות רואות בנאשם מקור סמכות מרכזי לפעילותן (סעיפים 4-5 לחו"ד).

התנזים וגדודי חללי אלאקצא מהווים, על פי חוות דעתו של תא"ל קופרוסר, את הזרוע המבנית הבלתי ממוסדת של הפת"ח, שבראשה עמד הנאשם. מסמך שלל המצורף כנספח א סמ"ד של תא"ל קופרוסר הוא מכתב החתום בידי הפת"ח וגדודי חללי אלאקצא גם

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המבקש שלל אחרים שצורפו לחוות הדעת מראים כי גדודי חללי אלאקצא פונים בבקשה להסיר מיאסר ערפאת (מסמך 2), וכי הפת"ח וגדודי חללי אלאקצא חתומים על החוקים המשבחים פעילות טרור שבוצעה בתחומי ישראל (מסמכים 3, 5). במסמך 6 שצורף להחלטה, ואשר נשלח ביום 8.5.01 מאת גדודי חללי אלאקצא אל הנאשם, מופיע פירוט פעילותם של גדודי חללי אלאקצא במחוז ג'נין (כולל פיגוע באום אלפאחם), ובקשה לסיוע במבצעי לחימה וכסף לשם המשך הביצוע של פעילות זו. מסמכים אחרים של גדודי חללי אלאקצא שהופנו ליאסר ערפאת, כוללים בקשות לסיוע למבוקשים הנרדפים על ידי ישראל ולמשפחות החללים (נספח ב' ומסמכים 2-4 לנספח זה). חלק מן המסמכים נכתבו על ידי הנאשם. יצויין כי כינויו של הנאשם היה, על שם בנו הבכור, "אבו אלקסאם" (החלטת הנאשם ת/107 עמ' 1, והדרך בה פנה אחויל אל הנאשם בעמ' 164).

על פי חוות דעתו של תא"ל קופרווסר ביצעו אנשי הפת"ח למעלה מ-1,200 פיגועים בעד ישראל (נכון ליום 18.8.02), בהם נהרגו 176 ישראלים ונפצעו רבים אחרים. פיגועים אלו כוללים התאבדות, וירי ממרגמות ונשק קל. במהלך האינתיפאדה עברו התארגנויות הטרור של הפת"ח יותר ויותר לביצוע פיגועי התאבדות בתחומי ישראל (סעיף 5 לחו"ד). בחודשים שקדמו למבצע "חומת מגן" ביצעו גדודי חללי אלאקצא פיגועי התאבדות במחוז ירושלים, תל אביב, מחולה, מחנה 80, מחסום מכבים, נתניה, אשדוד, כפר סבא ואפרת, ובעקבות כך הוכנסו לרשימה האמריקאית של ארגוני הטרור ביום 27.3.02 (סעיף 27 לחו"ד ונספח ג' המפרט את פיגועי ההתאבדות שבוצעו על ידי תנועת הפת"ח).

לגבי חוות הדעת של תא"ל קופרווסר יש לומר, כי מבחינת דיני הראיות איננו רשאים להסתמך על הערכות ומסקנות מודיעיניות אשר מבוססות על מקורות מידע שונים שלא הובאו בפני בית המשפט, בהיותם עדות שמיעה. נוכל לסמוך על חו"ד זו רק במידה שהיא תואמת ראיות קבילות אחרות שהובאו בפנינו. אולם, פעילות הטרור בחסות הפת"ח על שירות הארגונים הנ"ל עולה בבירור מראיות ישירות רבות שהובאו במשפט, כולל הדאגת שוטרים בחקירותיהם הנאשם ופעילי הטרור, כפי שיפורט בהמשך הכרעת הדין.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

אשר איז חמיד, שהיה אחד ממפקדי השטח הבכירים ביהודה ושומרון, סיפר בהודעתו
במסגרת (ת/149 א), בעמ' 2-3, 7-8, 13-17), על הקמת גדודי חללי אלאקצא ביום 1.1.01,
ול מנת שיהיו מיליציה של הפת"ח, ויבצעו פיגועים כנגד מתנחלים וחיילי צה"ל. הוא
אשר בהודעתו הנ"ל (וכן בהודעתו ת/149 ג)) את הפיגועים שבוצעו על ידו וע"י אנשיו
במסגרת אורחיות וצבאיות של ישראל, תחת הנהגתו ובסיועו של הנאשם (כפי שיפורט
בהמשך).

גם מדברים שאמר הנאשם בחקירתו, וממסמכים שנכתבו בכתב ידו, ניתן ללמוד
למעולותם של ארגוני הטרור הנ"ל. הנאשם הסביר את דרך פעולתן של החוליות המכונות
יחידת חללי אלאקצא, שלדבריו ביצעו "פעילות צבאית" (ת/19 סעיף 14, שהוגש ואושר
בלי ידי התוקר "מופז" בעמ' 58). כך גם הסביר הנאשם בחקירתו את הדרך שבה נוצרו
יחידת חללי אלאקצא באזור יהודה ושומרון, ופעלו בצורה מפוזרת, וטען כי הפת"ח לא
ביקש על פעילותם; אך הוא הודה כי חוליות אלו פנו אליו לקבלת כסף, משום שראו בו
"אחראי של פת"ח בגדה המערבית" (תמליל ת/98 ה) עמ' 60-61). כפי שיבואר בהמשך,
החשד פעילי הטרור מגדודי חללי אלאקצא את בקשותיהם לסיוע כספי לשם רכישת נשק
בזכות פיגועים אל הנאשם, והלה היה פונה בשמם ועבורם אל יו"ר הרשות הפלסטינאית
וסגנית הפת"ח, יאסר ערפאת. מכאן ברור הקשר של גדודי חללי אלאקצא לארגון הפת"ח,
והקשר של הנאשם לגדודים אלו.

ב. מעמדו של הנאשם ותפקידו בארגוני הטרור, ותמיכתו בפיגועים כנגד ישראל

גם תא"ל קופרווסר הגיש בעדותו חו"ד נוספת, המתייחסת למעורבותו של הנאשם
בטרור (ת/2). לחו"ד זו צורפה שורה של נספחים הכוללים ראיונות עם הנאשם באמצעי
התקשורת השונים ומסמכים שכתב הנאשם או שנמצאו במשרדו. גם חוות דעת זו כפופה
לחשד שפורטה בסעיף 9 לעיל, בנוגע לקבילותן של הערכות מודיעיניות הנסמכות על
מסורות מידע שלא פורטו ולא הובאו בפנינו, ולכן גם בנושא זה נזקק לראיות עצמאיות
והקבילות שהובאו במשפט.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

12. בחוות הדעת של תא"ל קופרווסר ת/2 נאמר כי הנאשם היה עד למעצרו ראש הועדה העליונה של הפת"ח ביהודה ושומרון, ולפיכך שימש כמנהיג הפת"ח בגדה. זאת ניתן ללמוד מן המסמכים השונים שכתב הנאשם ושנכתבו אליו, ואשר צורפו לחוות הדעת ת/1 ות/2. בתפקידו הנ"ל היווה הנאשם מקור סמכות מרכזי לבכירי הפת"ח, וצינור מקשר בין ראש הרשות הפלסטינאית, יאסר ערפאת, לבין דרגי השטח בתנועה (סעיפים 1-2). עוד נאמר בחוות הדעת הנ"ל (סעיף 4), כי עם פרוץ האינתיפאדה בחודש ספטמבר 2000, תפס הנאשם חלק מרכזי ביותר בהובלת הטרור נגד ישראל על ידי גורמי פת"ח ובכלל. מעורבותו באה לידי ביטוי בדרכים שונות: ראשית, הנאשם היווה מקור השראה והתווה את מדיניות הפיגועים, באמצעות פגישות אישיות עם פעילי הטרור של תנועת הפת"ח והתבטאויות פומביות. שנית, הנאשם היה מקור סמכות ומימון לפעילי הטרור של תנועת הפת"ח: הוא נתפס בעיני גדודי חללי אלאקצא כמנהיג המרכזי בפעילותם, שימש כצינור קשר בינם לבין יו"ר הרשות הפלסטינאית והעביר לרשותם סכומי כסף המסתכמים בעשרות אלפי שקלים לצורך פעילות הטרור. שלישית, הנאשם העביר הנחיות ישירות לפעילי הטרור - הן במישור האסטרטגי, והן במישור הטקטי הנוגע לפיגועים נקודתיים.
13. הנאשם לא הסתיר בחקירתו בשב"כ את עמדתו הברורה, לפיה תנועת הפת"ח חייבת להוביל את "המאבק המזוין כנגד ישראל", וכי זו הדרך היחידה להשגת מטרות העם הפלסטיני לאחר כשלון תהליך השלום, ולאחר שהנאשם עצמו היה פעיל שלום במשך שנים רבות (זכ"ד ת/59 ס' 2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). הוא הבהיר כי כאשר הוא משתמש בביטוי "מאבק מזוין", הוא מתכוון לפיגועים (תמליל חקירה ת/98 יא עמ' 2-3). הנאשם הסביר כי מנהיגי הפת"ח חששו מהיחלשות כוחם ברחוב הפלסטיני למול התנועות האיסלאמיות, דבר שדרבן אותם לנקוט קו של פיגועים כנגד ישראל (זכ"ד ת/21 סעיף 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63 (בטעות נרשם בפרוטוקול ת/41); זכ"ד ת/23 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/27 ס' 10-12 וזכ"ד ת/55 ס' 3 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85; זכ"ד ת/30 ס' 8-12 וזכ"ד ת/58 ס' 5 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/40 ס' 15 שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הנאשם אמר בחקירתו כי "עמדתו המוצהרת הינה מאבק מזוין מול הכיבוש הישראלי, נשק שיבצע פיגועים זה הקו הכללי" (ת/ס' 5, וכן ראה זכ"ד ת/ס' 11-12, הנאשם ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62). הוא הסביר כי לפי השקפתו פיגועים יסארו לישראל יקדמו את השלום, ויגרמו לישראלים להבין שיש להם מה להפסיד (ת/ס' 40, 15, ות/ס' 70 סעיף 4). הנאשם הבהיר כי מבחינתו אזרחים ישראלים החיים במחנות הם אויב שיש לפגוע בו (זכ"ד ת/ס' 63, 16, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ארי" בעמ' 82). הוא אף אמר כי פיגועים כנגד מתנחלי יהודה ושומרון הם לגיטימיים, גם אמר מדובר בנשים וילדים (זכ"ד ת/ס' 6, 13, שהוגש ואושר ע"י החוקר "רוברט" בעמוד 27, 27 ס' 2 שהוגש ואושר על ידי החוקרים "צדוק" ו"אופיר" בעמ' 83, 87).

הנאשם חזר והדגיש במהלך חקירתו כי בויכוח שהתנהל בתוך הרשות והפת"ח בעניין סוג פיגועים כנגד ישראל - דגלו ערפאת והוא בקו הקובע כי יש להתמקד בפיגועים כנגד צה"ל ומתנחלים, בעוד שמנהיגים כמו אבו עלא ואבו מאזן התנגדו לכל סוג של אלימות; רק הנאשם הפת"ח תמכו בפיגועים בתוך ישראל (ת/ס' 27 סעיפים 12-13; ת/ס' 30 סעיף 8; ת/ס' 43). חרף התנגדותם של ערפאת והנאשם לפיגועים בתוך ישראל, הם איבדו שליטה על התולדות ופעילי השטח במהלך האינתיפאדה (זכ"ד ת/ס' 55, 30, שהוגש ואושר ע"י החוקר "סמית" בעמ' 85).

הנאשם של הנאשם כמפורט לעיל באה לידי ביטוי גם בדבריו בחקירה שתומללו. הנאשם של הנאשם כי אין לבצע פיגועי התאבדות בתוך ישראל, הוא הסביר כי פגיעה במתנחלים כמזה כפגיעה בצבא, ולכן בענין זה לא היה ויכוח בתוך הפת"ח; אך הוא הוסיף כי במקרה האחרונה שלפני מעצרו החל הפת"ח לבצע גם פיגועי התאבדות בתוך ישראל, ואף אישר כי הפת"ח נגרר לתוך פעילות זו כדי שלא להשאיר את השליטה בשטח לידי האויסלאמים (ת/ס' 27-29). הנאשם הסביר כי הוא באופן אישי הסתייג מכל פעילות בתוך ישראל, אך תמך "במאבק המזוין כנגד הכיבוש הישראלי", ואף עשה זאת במסגרת מוסבית בטלויזיה (ת/ס' 27, 10).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הנאשם אישר כי בחמשת החודשים האחרונים שקדמו למעצרו נטל הפת"ח תפקיד מרכזי בהחלטות רמת האלימות, והנהיג את המלחמה; הנאשם לא כיחד כי הוא נטל חלק בכך (ת"פ 35, ת/98 עמ' 3-4).

הנאשם הדגיש בחקירתו כי הוא תמך בהסכם השלום, ופעל למענו במשך 10 שנים, אך התחלטה נבעה לדבריו מהעדר תקווה להשגת פתרון פוליטי עם ראש הממשלה שרון (ת/98 עמ' 44-45). הנאשם אף הביע דעתו כי הפלשתינאים טעו כאשר דחו את הצעות ישראל, ושהיה יכול סבך את הצעת הנשיא קלינטון, בועידת "קמפ דייויד", שכן לו קיבלו את ההצעות הייתה להם מדינה עצמאית (זכ"ד ת/95, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אופיר" עמ' 37).

על גשתו של הנאשם בנושא הפיגועים, ועל תפקידו של הפת"ח בביצוע פיגועים ברחבי ישראל, ניתן ללמוד גם משיחות שניהל הנאשם עם המדובבים שהוכנסו לתא. המדובב שכונה "פלוני 1", הציג עצמו בפני הנאשם כפלשתינאי משכם, הוא מסר לחוקרי הביטחון את הדברים שאמר לו הנאשם לאחר קיום השיחות, ואלו נרשמו בזכרונם של החוקרים. המדובב שהעידו במשפט ("רוברט" בעמ' 154, "מיקי" בעמ' 155, "אופיר" בעמ' 156) (ת"פ 157, עמ' 157), וכן העיד פלוני 1 עצמו (עמ' 101-107). פלוני 1 העיד כי הוא קרא את כל ההחלטות שרשמו אנשי השב"כ על שיחותיו עם הנאשם, ואישר את תוכנם (עמוד 105). המדובב פעל והופעל המדובב פלוני 3, שזיהה את קולו של הנאשם בקלטת ת/124 בראיון שנערך עמו (עמ' 107-110, ומוצגים ת/122-125).

באשר לזהותו של פלוני 1, סיפר לו הנאשם שהוא היה זה שהקים את גדודי חללי אלאקצא (הגדוד האדום) עליהם (עמ' 106). בזכ"ד שנרשם מפיו (ת/117 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אופיר" עמ' 154), אמר פלוני 1 כי הנאשם אמר לו שהאינתיפאדה למעשה היתה התחלפה לאור המצב המדיני, הרחבת ההתנחלויות והמשך הכיבוש והלחץ על הפלשתינאים בשטחים, וכי ביקורו של אריאל שרון בהר הבית היה רק "הקש ששבר את גב הימני", והביא את האינתיפאדה שהיתה צפויה ממילא (ראה גם זכ"ד ת/25 ס' 18, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

התביעה המחוזית בתל-אביב-יפו

התביעה מחליטה בהר הבית, ביקשו מנגנוני הביטחון של הפת"ח מערפאת להורות על הפסקת
הערפאת, וערפאת לא הגיב. הנאשם עצמו סיפר כי עזב בזעם את הישיבה לאור בקשת
הנאשם, וכי הוא שנוא עליהם משום ש"משך את העם להסלמות המצב". הנאשם אמר
כי מטרת האינתיפאדה הייתה פגיעה בחיילים ובמתנחלים כדי לגרום לעזיבתם,
לחלוקה לעולם שהפלסטינאים נלחמים בכיבוש. ואולם לאחר שישראל החלה
החיסולים, ובעיקר לאחר שפגעה בראיד כרמי, עבר הפת"ח לפעול בתוך ישראל
על מנת לפגוע בכלכלת ישראל ובתיירות, ולהפעיל לחץ על הרחוב
על הממשלה לסגת מהשטחים (שם, ס' 12-13, 17, 20-21). כמו כן אמר
כי מבחינתו הפיגועים מהווים הגנה עצמית של הפלסטינים, אשר מוכנים
וכי פיגועי ההתאבדות נובעים מן הכיבוש ומן המצב של הפלסטינאים
(ס' 22, 27).

הנאשם התומכת בהמשך האינתיפאדה באה לידי ביטוי גם במכתב ששלח
ביום 31.12.00 (ת/5(42)).

באשר למדיניות הפיגועים של הפת"ח, הסביר הנאשם בחקירתו כי כאשר ערפאת
היה דואג להעביר הנחיה זו לגורמים רבים, ובהם הנאשם;
הוא היה מעוניין בהמשך הפעולות הוא דאג שהפעילים, כולל הנאשם, יבינו זאת
ויעיקר אי-התגובות שלו. הנאשם אמר: "אם הוא (ערפאת) למשל, לא רוצה
מסתדר אחרת. לא אומר שום דבר" (זכ"ד ת/24 ס' 33, שהוגש ואושר
ב"סמית" בעמ' 85, ותמליל חקירתו של הנאשם ת/98ט עמ' 32-33). הנאשם
לא הורה לו בצורה מפורשת לבצע פיגועים. אך הוא הוסיף כי
התנגד לביצוע פיגועים בתוך ישראל בלבד, ניתן היה להבין שהוא תומך
ולכן גם לא הורה להפסיקם; ערפאת אמר בתקשורת כמה פעמים כי
הנאשם שאל באופן רטורי האם אין זו הצהרה
לביצוע פיגועים (זכ"ד ת/60 ס' 4-7 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ'
1-8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מיקי" בעמ' 81; זכ"ד ת/62 ס' 3-5
על ידי החוקר "דני" בעמ' 90).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

ד"ר המחוזי בתל-אביב-יפו

דבר כי לא היה צורך בהוראות ישירות של ערפאת לביצוע פיגועים, שכן הדברים מבין השורות (זכ"ד ת/63 ס' 11-13 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' הוסיף כי גם האינתיפאדה לא פרצה בהוראתו של ערפאת, אך היא לא היתה התקיים אלמלא תמיכתו בה, אף כי הוא לא היה צריך לתת הנחיה מפורשת לעם (זכ"ד ת/64 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62, ות/66 שהוגש די החוקר "אמיל" בעמ' 54). עוד ציין הנאשם כי הבין את תמיכתו של ערפאת לאור העובדה שערפאת היה מאשר לו את הבקשות הכספיות שהגיש עבור חל הפת"ח שביצעו פיגועים (זכ"ד ת/70 ס' 17ח', שהוגש ואושר על ידי החוקר מ' 53). הנאשם תיאר את הקשר שלו עם ערפאת כ"אישי וישיר" (תמליל שיחה 55).

מסתבר, היתה דרך משלו להודיע לאנשי החוליות על הפסקת הפיגועים ועל הסביר בחקירתו כי כאשר רצה בהפסקת אש היה מתקשר לחוליות גם כי קרה שהיו אנשים שלא שמעו להוראתו; כאשר הנאשם היה מעוניין ש הוא היה מודיע על כך בטלויזיה, כאשר קרא "למאבק מזויין". כאשר נשאל מדיע על רצונו בחידוש האש, השיב הנאשם:

רצה אש, אני מדבר בטלויזיה אם אני רוצה שלום, יעני אני לא מתקשר ואומר לו וואללה תבצע בשבילנו פיגוע. וואללה תעשה לנו לא יודע מה, אין כזה דבר, אני דובר בשם התנועה בפועל קורא לאינתיפאדה אני קורא בק מזויין" (ת/98ח עמ' 3).

אלו של הנאשם, הרי שמעדותו של פעיל הטרור עוים עולה שהנאשם הורה לו על פיגועים בעת ביקורו של השליח האמריקאי אנתוני זיני באזור (ראה להלן). שאמר המדובר פלוני 1 בחקירתו, בעקבות שיחותיו עם הנאשם, עולה כי כעס רב על כך שעוים מסר פרטים אלו בחקירתו (זכ"ד ת/113 א ס' 8-9, זכ"ד שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154). כמו כן הובאו ראיות על כהם הורה הנאשם באופן ישיר לפעילי הטרור המקורבים אליו לבצע ישראלים (ראה להלן).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בהחילת חקירתו בשב"כ הכחיש הנאשם כי היה מנהיג התנוים וגדודי חללי
 אג"מ אך אישר את אחריותו לפעילות הצבאית של הפת"ח (זכ"ד ת/17 ס' 6, שהוגש
 על ידי החוקר "ארבל" בעמ' 80, זכ"ד ת/43 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר
 בעמ' 62, ותמליל חקירה ת/98א' עמ' 43-44). הנאשם טען כי גדודי חללי
 אג"מ אינם אלא חוליות מפורזות בכל שטח הגדה המערבית, ושאינן להן מבנה מאורגן
 ומפקדה מרכזית (תמליל שיחה ת/98ה' עמ' 60-61). עוד אמר הנאשם בחקירתו כי
 למעשה, מפקדו הישיר והממונה עליו, ואת עצמו הגדיר כ"אחראי לכל
 בגדה מ"ח בגדה מעצם היותו מזכ"ל הארגון בגדה" (ת/24 ס' 33, 5).

אשר כי הוא היה מנהיג "השטח" של הפת"ח, בעוד שיאסר ערפאת עמד בראש
 (תמליל שיחה ת/98א' עמ' 67). כך הסביר הנאשם בחקירתו גם את העובדה שאנשי
 חללי אג"מ לקבלת כסף, משום שראו בו "מפקד", וכן "אחראי של פת"ח בגדה
 המערבית", בשל היותו הדובר הפוליטי של התנועה, ומשום שנקט קו ועמדה התומכים
 במאבק בכיבוש (תמליל ת/98ה' עמ' 3-4, 61, ת/98ד' עמ' 33-35). הנאשם הסביר
 כי הוא נראה בעיני אנשי החוליות, באומרו: "אני המפקד שלהם, הם חושבים אותי
 כמפקד שלהם", ואף אישר כי אין אדם אחר שנחשב כמנהיג שלהם (ת/98ט' עמ' 6-7).

שהשמייע במהלך משפטו טען הנאשם לא פעם כי הוא היה "מנהיג פוליטי"
 בהדגישו את תפקידו כמזכ"ל הפת"ח בגדה, והיותו חבר הפרלמנט הפלסטינאי. כך
 בהחילת חקירתו בשב"כ. גם בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם כי היה אחראי על
 גדודי חללי אלאקצא (ת/106 עמ' 3, 6). ואולם במהלך חקירתו בשב"כ הודה
 כי היה מפקד הפת"ח בגדה ומפקד התנוים (זכ"ד ת/18 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי
 החוקר "עדי" בעמ' 78), וכי הקים את גדודי חללי אלאקצא והיה אחראי על פעילותם;
 התנגדו לפעילותו מנגנוני הביטחון של הרשות (דברי פלוני 1 בזכ"ד ת/117 ס' 15,
 על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המחוזי בתל-אביב-יפו

דובר "פלוני 3" בשיחתם, כי הוא אכן אחראי על הפת"ח ועל גדודי חללי
וא "לא משוגע לחתום" את שמו על דף נייר בו הדברים ירשמו; כאשר
נאשם כי הוא בכל זאת אחראי למעשי המפגעים, השיב הנאשם כי הוא
ד "הוא לא טיפש לומר זאת לחוקרים" (זכ"ד ת/123 עמ' 2, שהוגש על ידי
במפגש בין הנאשם לבין אחמד ברגותי בעת מעצרו, כאשר הוקלטו ללא
נאשם לאחמד כי אמר בחקירתו שאין לו כל קשר לגדודי חללי אלאקצא.
לאחמד יעץ לנאשם לומר כי רק לו - לאחמד - יש קשר עם הגדודים;
כי אמר בחקירתו שהיה מפטר את אחמד לו ידע שיש לו קשר עם
צחק למשמע הדברים (תמליל שיחה ת/127 ג עמ' 87).

חקירתו כי לבד מהיותו מנהיג פוליטי, הוא גם שימש כאחראי על העניינים
פת"ח (זכ"ד ת/59 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96).
צמו כ"אחראי על כל הפעילות של התנזים בפת"ח באזור שלו" (תמליל
הוא אף הודה כי היה "אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות,
יצוע פיגועים" (זכ"ד ת/29 ס' 11 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית"
א נחשב כ"מפקד צבאי", וכ"אחראי על העניינים הצבאים של הפת"ח",
נהיג פוליטי ונבחר ציבור (זכ"ד ת/19 ס' 2 וזכ"ד ת/59 ס' 5-6, שהוגשו
חוקר "מופז" בעמ' 58).

בשנה שקדמה למעצרו "החל מוצא עצמו יותר ויותר עוסק בענייני אמל"ח
באית" (זכ"ד ת/25 ס' 19, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58,
שיחה ת/198 עמ' 15). הוא הסביר כי היה חייב ליטול חלק "בפעילות
נת לשלט ברחוב הפלסטינאי ולדחוק את רגלי החמא"ס והג'יהאד
מנת שיוכל להצביע על עצמו בעתיד כעל מי שפעל הן למען השלום והן
ת/52, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

עדויותיהם של פעילי הטרור מהפתי"ח בדבר קשריהם עם הנאשם

מעורבותו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירתו לעדויות אלו

התביעה איננה טוענת כי הנאשם יזם או נטל חלק ישיר בביצוע הפיגועים נשוא
המאסר, שכן היא ערה לכך שמחומר הראיות עולה כי למפקדי השטח ולפעילי השטח
המסכונים רחבות ומרחב תמרון רב בביצוע הפיגועים, והם לא נדרשו לקבל אישור
לכל פיגוע. התביעה גם מסכימה כי הנאשם לא ידע מראש על כל פיגוע ופיגוע:
הוא היה מודע באופן כללי לפעילותם של מפקדי השטח ופעילי הטרור הכפופים לו, אשר
הם כהתאם למדיניות הפיגועים שהוא היה שותף לעיצובה; לעיתים עודכן לפני הפיגוע,
לעיתים עודכן בדיעבד (עמ' 47 לסיכומי התביעה).

התביעה מהראיות שתפורטנה להלן, היה הנאשם מנהיגם של חוליות הטרור מקרב
המסכונים ונודדי חללי אלאקצא. לפחות חלק מחברי חוליות אלו סרו למרותו, ופעלו על פי
ההנחיות שהתווה. בנוסף על כך, עולה בבירור מן הראיות שהנאשם סייע למפקדי
החוליות ופעילי הטרור באספקת אמצעי לחימה ומימון כספי. במספר מקרים אישר
הנאשם מראש ביצוע פיגועים כנגד ישראל. יש, אפוא, לבחון בפרק זה מי היו פעילי הטרור
הנחית הנהגתו של הנאשם, ומה היו קשריו של הנאשם עם פעילים אלו. בפרק הבא
יבחן הדיכום שבהם היו מעורבים פעילי טרור אלו, ומידת הקשר של הנאשם אליהם.

סאנר עויס

סאנר עויס (להלן: "עויס") היה אחד מפעילי הטרור הבכירים של התנזים באזור
המסכונים פעילותו זו הוא נדון בבית משפט זה ל - 14 מאסרי עולם ועוד 50 שנות מאסר
במסגרת (ת/172-א-ב). בעדותו (עמ' 180-182) סרב עויס להשיב על שאלות, ולאחר
העיון הוגשו הודעותיו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/172 -
הדבר היחיד שהיה מוכן עויס לומר בעדותו הוא כי כל מה שנרשם בהודעותיו הם
הקשרים של השב"כ, וגם כתב היד המופיע בהודעותיו הוא של אנשי השב"כ. הוא טען כי
בדאגתו חקירה מאוד קשים.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

עו"ס שמואל עויס במשטרה נכתבו בכתב ידו ותורגמו לעברית על ידי החוקר שגבה את עותק האישור את גבייתו, ואף העיד כי ההודעות נגבו מרצונו החופשי של עויס (רס"מ בעמ' 191-192). כמו כן, הוגשו דוחות שרשמו חוקרי השב"כ על דברי עויס (ת/178-א ד). דברים אלו אושרו על ידי חוקרי השב"כ, שהעידו כי הדברים נאמרו ע"ס מרצונו החופשי, אם כי מדובר במסמך שאיננו משקף אלא את תמצית דבריו, ולא את הדברים כפי שנאמרו מילה במילה ("אריאל" בעמ' 203, "עדי" בעמ' 204-205). זכ"ד ת/178 ג' נרשם בידי החוקר "צדוק", שלא התייחס אליו (עמ' 83-84), ולא חזר להעיד לאחר עדותו של עויס, ולכן יש להתעלם ממנו.

עו"ס סיפר בהודעתו ת/172 ב (עמ' 1-2), שנכתבה בכתב ידו, כי לאחר פרוץ ההתאבדות אלאקצא" בחודש ספטמבר 2000, הוא החל לבצע פיגועים כנגד מטרות צבאיות, ובאותה עת עבד במנגנון הביטחון הלאומי הפלסטינאי בשכם בדרגה של סרן. הוא ביצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות באזור יהודה ושומרון (ישראל), ופרט בהודעותיו ת/172-ת/174 פיגועים אלו, שכללו ירי לעבר עמדות צבאיות, מסירת אמצעי לחימה לאחרים לשם ביצוע פיגועי התאבדות, וכו'. בנתינה וחדרה, ועוד.

עו"ס אמר בהודעותיו כי ביצע את הפיגועים בשם גדודי חללי אלאקצא, בהסבירו את משימתו לתנועת הפת"ח ותנזים הפת"ח, וכי הנאשם היה האחראי על התנזים (עמ' 3). עויס אמר כי המימון לפיגועים בא מאנשי התנזים, וכי הנאשם עצמו מימן את הפיגועים בהם היה מעורב עויס - לעיתים באופן ישיר, ולעיתים באמצעות מאגיד - ביצעו שמואל עויס מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות. במקרה אחד העביר הנאשם כסף מאושר על ידי היו"ר ערפאת (עמ' 6-7). עוד אמר עויס בחקירתו כי היה בקשר עם כלל אורך הזמן; הוא נשאל אם הנאשם ידע על כך שהוא מבצע פיגועים כנגד ישראליות, והשיב (עמ' 4-5):

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בט המחוזי בתל-אביב-יפו

ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלוויזיה וברדיו והייתי משוחח עמו מידי
הכשהמצב הפוליטי היה מתדרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים
במשך שמעון פרס ועמרי שרון עם מנהיגים ברשות התקשר אליי מרואן
וביקש שנעצור את הפיגועים... באותה תקופה היה זיני באזור ומרואן
לי שעדיף מאחר והגנרל זיני נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבצע פיגועים
החלי אלאקצא ויש לציין שהתקדמו בשיחות לא בוצעו פיגועים".

עכשיו בפני המדובר "פלוגי 1" על כך שעוים הודה בחקירתו כיצד נהג הנאשם
של הגנרל זיני באזור (ת/113 א סעיפים 8-9, ת/114 א סעיף 8, שהוגשו ואושרו
ד"ר דוברט" בעמ' 154, ותמליל חקירת הנאשם ת/98 עמ' 3).

לקשריו עם הנאשם, אמר עוים בחקירתו בשב"כ כי הגיש לנאשם בקשת סיוע
לפעילי שטח, וכי הוא עצמו קיבל שלוש פעמים כסף מהנאשם (זכ"ד ת/178 א
הנאשם היה הממונה עליו בתנזים, והעביר לו ולפעילים אחרים סיוע כספי,
אחסון מהיו"ר ערפאת (ת/178 ב סעיף 10). בדרך כלל קיבל עוים את הכספים
במצעות המתווך מאג'ד אלמצרי, אך לעיתים היה הנאשם שולח לו כספים
; עוים לא נהג לומר לנאשם מה מטרת הכסף, אך ברחבי הגדה ידעו היטב מה
של עוים (ת/178 א סעיף 5).

חקירתו כי הפיגועים של התנזים בוצעו בידיעת מנהיגי התנזים ובסיועם.
באולם השמחות בחדרה, וכל זמן שהתנהלו שיחות עם ישראל, הם היו
בסקת הפיגועים; ואולם כאשר השיחות לא התקדמו, שבו הפעילים לבצע
שניתנה להם הוראה חדשה על ידי המנהיגים להפסיקם. במסגרת זו נתן
אה להפסיק את הפיגועים בעת ביקורם של הגנרל זיני ומנהיגים מרוסיה
ד"ר (ת/178 א סעיף 5).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

התביעה המחוזית בתל-אביב-יפו

התביעה של עו"ס בחקירתו בכל הנוגע לקשריו עם הנאשם נתמכים בדברים שאמר
הנאשם בחקירתו בשב"כ. כאשר הופגשו הנאשם ועו"ס במהלך החקירה (ת/79ב), ועו"ס
אף יקח את הודעתו במשטרה, ציווה עליו הנאשם לומר כי מדובר בזיוף, ועו"ס אכן
אשר להודעתו כי החוקר "צדוק" בעמ' 84. ואולם הנאשם עצמו אישר בחקירה כי עו"ס היה
השופט הבכיר ביותר של תנאים פת"ח בשכס, ואחראי על גדודי חללי אלאקצא
במסגרת ת/90 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53. הנאשם הודה כי
הוא איש מבצע "פעילות צבאית" עניפה, וכאשר רצה להבטיח הפסקה של הפיגועים היה
מורה לנאשם ומורה לו על הפסקת הפיגועים (זכ"ד ת/24 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי
החוקר "סטיב" בעמ' 85, ותמליל שיחה ת/98ט עמ' 2-3).

הנאשם הודה כי מסר לידי עו"ס באמצעות מאגיד אלמצרי ואחמד ברגותי סכום של כ-
50,000 - 70,000 ש"ח, למימון פעילותו, וכי קיבל אישור לכך מהיו"ר
הנאשם, בלא שציינ את מטרת הסיוע הכספי (זכ"ד ת/19 ס' 16, שהוגש ואושר על ידי
החוקר "סטיב" בעמ' 58; זכ"ד ת/38 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85;
זכ"ד ת/40 ס' 8 ו-1 ת/41 ס' 9, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58; תמליל
שיחה ת/98ט עמ' 3-4). הנאשם אף הודה כי חלק מהכספים שהעביר לידי עו"ס נועדו
למימון כדורים לרובה M-16 ולרובה מסוג "גליל", ואף הצהיר כי הוא "מקבל
אחראי על כל הכסף שנאצר (עו"ס) קיבל עבור מימון פיגועים בשטחים הכבושים, עבור
הפעלת כלי נשק ותחמושת" (ת/41 ס' 6-9).

התביעה של עו"ס בחקירתו כי עו"ס הפעיל חוליות שהיו מאורגנות תחת פיקודו של
הנאשם (זכ"ד ת/29 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85). אך הנאשם
הצהיר שהוא עצמו לא הורה לעו"ס לבצע פיגועים (זכ"ד ת/31 ס' 6). לעומת זאת, המדובר
היה בהעיד כי הנאשם אמר לו כי נתן לעו"ס הוראות לבצע פיגועים (עמ' 104).
הנאשם הודה גם כי לאחר הפיגוע בנווה יעקב או בגשר עטרה (הנאשם לא זכר איזה מהם)
אשר אליו עו"ס את הכרוז הנוטל אחריות, והנאשם אישר זאת בשיחה עם עו"ס (זכ"ד ת/49
ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54, זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי
החוקר "סמית" בעמ' 85).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

אבנר נאג'י אבו חמיד

אבנר נאג'י אבו חמיד (להלן: "אבו חמיד") היה אחד ממנהיגי התנועים וגדודי חללי
המאבק באיזור ירושלים ורמאללה, ואף הוא היה כפוף לנאשם וקיבל ממנו סיוע לצורך
הגנת מעמדם כנגד ישראל. בגין פעילותו זו נדון אבו חמיד, על סמך הודאתו, לשבעה
שנים שלם ועוד 50 שנות מאסר במצטבר (ת/148-א-ב). בעדותו סרב אבו חמיד להשיב על
שאלות בלשון, הוכרזו כעד עויין והודעותיו משטרה הוגשו לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות
ב-41-40. הודעות אלו (ת/149-א-ד) הוגשו באמצעות חוקרי המשטרה אברהם
יעקב ברזני ומשה לוי (עמ' 194-195, 207, 211), אשר העידו כי אבו חמיד מסר
לחוקרים דובר עברית לפי בקשתו של אבו חמיד, אשר

בהודעותיו פרט אבו חמיד את פיגועי הרצח כנגד ישראלים בהם היה מעורב, וסיפר
כיהוה אל הנאשם לקבלת סיוע כספי לרכישת תחמושת, והנאשם הפנה אותו אל קרובו
אחיו ברוך המכונה "אלפרנסי"; הלה אכן מסר כמה פעמים לאבו חמיד כסף לרכישת
תחמושת (ת/149-א, עמ' 9, ת/149-ג עמ' 5-6). גם חברים אחרים בחוליה של אבו חמיד
נשק (ת/149-א עמ' 6). בשלב מסוים פנה אבו חמיד
למסר מימון רכישת מקלע, ובסופו של דבר הכסף למטרה זו ניתן לו על ידי אחמד
אבו חמיד אף סיפר כי הנאשם נפגש עם סוחר נשק בעניין רכישת
לכסוף רק רימוני הלם (עמ' 7-8).

אבו חמיד אמר כי הוא הקים את גדודי חללי אלאקצא לאחר תחילת האינתיפאדה בחודש
אפריל 2000 (עמ' 4). הוא הסביר כי הוצע לו לצרף את החוליה שבראשה עמד למגנוני
המאבק של הרשות הפלשתינאית בראשות תאופיק טיראוי, אך הוא העדיף את הצעתו של
הנאשם כפוף לו, ולקבל ממנו משכורת לו ולאנשיו, כיוון שראה בנאשם "מנהיג
אמיתי" (ת/149-א עמ' 15-16).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

אשר מן הדין אבו חמיד פעילים נוספים לתמיכה בנאשם, הקים את גדודי חללי
המגן, והחל לבצע פיגועים כנגד מחסומי צה"ל והמתנחלים (עמ' 17). הוא אמר לגבי
הנאשם כי הוא בו "מנהיג פוליטי", אם כי הוא עצמו השתייך לפלג הצבאי של הארגון (עמ'
17). אשר נדרש מפקד החוליה, הכיר אבו חמיד את יורשו לנאשם (ת/149 עמ' 7).

באשר להודעתו סיפר אבו חמיד על אירוע בו נכח יחד עם חברי חוליה אחרים, ואחד
הם חשד לנאשם על כוונתו לבצע פיגוע באזור שכם, וביקש מהנאשם סיוע ברכישת נשק
למטרה. וכן ביקש מהנאשם ליצור קשר עם עוין על מנת שיעזור בביצוע הפיגוע. אבו
חמיד אמר כי הנאשם התקשר עם עוין, שאכן סייע לחוליה לבצע פיגוע; לאחר הפיגוע
האירעה לנאשם כי בהיתקלות עם חיילי צה"ל איבדו חברי החוליה את הנשק, והנאשם
המשיך ללכת בנושא (ת/149 עמ' 9).

באשר מן הדין 2001, כאשר החל ירי מרגמות לעבר ישובים ישראליים, שוחח אבו חמיד
עם הנאשם על הצורך להשיג מרגמות בעלות טווח ירי גדול יותר. אבו חמיד פנה אל
הנאשם ללא מימון רכישת פצצות המרגמה, והנאשם השיב לו כי מחירן גבוה מדי, וכי "יש
הצטרף כמיין זה, כפי שיסביר לו אחמד ברגותי; האחרון הסביר לאבו חמיד כי יש
לרכוש מרגמה ופצצות (ת/149 עמ' 10). אבו חמיד אף דיווח לנאשם על ביצוע ירי
אחרי ליבו היטוב פסגות, והנאשם ביקש שלא לספר על כך לאיש, באומרו כי אם ערפאת
יחליק הוא יכניס אותו לכלא (עמ' 11).

באשר להודעתו של אבו חמיד ניתן להתרשם שהוא השתדל למנוע מן הנאשם מעורבות
יותר משמעותית, ואף אמר לפעילים האחרים שלא לסבך את הנאשם במעשיהם, שכן
הנאשם צריך להישאר "מנהיג פוליטי" (ת/149 עמ' 8-9, 12). במסגרת ניסיונו של אבו
חמיד למנוע מעורבותו של הנאשם בפיגועים, הוא ניסה לגמד גם את חלקו של אחמד
במטרה, שהיה מקורבו ועוזרו של הנאשם; אבו חמיד הודה כי ניסה תחילה להעלים את
השם של אחמד ברגותי ברצח טליה ובנימין כהנא ז"ל, אשר בוצע באמצעות נשק שמסר
אחמד ברגותי למפגע (ת/149 עמ' 5, וראה פרטי האירוע בפרק ה(1) להלן).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בתי המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הנאשם הודה בחקירתו כי הנחה את עלי עאידה (איש הכספים שלו) לרכוש
הפעילות של התנזים, ולהעביר את האמל"ח לאבו חמיד. הנאשם אף מתייחס
לאירוע המתואר בהודעתו של אבו חמיד, הנוגע לרכישת רימונים מקולקלים
ב-43 ס' 5-2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62). הנאשם הודה כי
אבו חמיד זכו לסיוע מצדו בסכום של כ-40,000 ₪ (זכ"ד ת/63 ס' 20, שהוגש
על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). הנאשם אמר כי כאשר קיבל החלטה אסטרטגית
הוא הקים חוליה, כאשר את הפיגועים הוביל, בין היתר, אבו חמיד (זכ"ד ת/
שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). כאשר נשאל הנאשם בחקירתו מי
היו תחת שליטתו, הוא אמר על אבו חמיד: "הוא נחשב עלי"
שב-98/ת עמ' 34, שבו בטעות נרשם בעברית "אחמד" במקום אבו חמיד).

אחמד ברגותי

אחמד ברגותי (המכונה "אלפרנסי") הוא קרוב משפחה של הנאשם, אשר היה
בנוסף על היותו נהג ושומר ראשו של הנאשם (ראה דבריו בהודעתו ת/165א
ב-165/ת שהוגש ואושר על ידי החוקרים "אדם" ו"דני" בעמ' 200-201).
אמר בחקירתו כי היה נתון למרותו המלאה והישירה של הנאשם (זכ"ד
שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). אין זה מקרה שאחמד ברגותי
הנאשם, שכן שמו עולה בחומר הראיות בהקשרים רבים הנוגעים לפיגועים
במל"ה השטח של התנזים וגדודי חללי אלאקצא.

אמר ברגותי סירב להשיב על שאלות כלשהן בעת עדותו (עמ' 161-163), ולאחר שהוכרז
הודעתו הודעתו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/165א-ה).
הוגשו ואושרו על ידי השוטרים דוד מזרחי, יצחק יעקובוב ומשה משה (בעמ'
206-207). החוקרים העידו כי תחקרו את אחמד ברגותי בערבית, אך רשמו את
(שלא על פי המקובל והנדרש). כל החוקרים העידו כי ההודעות נמסרו
הנחקר.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בתי המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המבקש מסמך שכתב אחמד ברגותי בכתב ידו בערבית ותורגם (ת/165(ג/1-2)), והוא
המבקש מסמך כי כתב מסמך זה בכתב ידו (מזרחי בעמ' 185). בנוסף, הוגשו על ידי חוקרי
המבקש מסמכים שנרשמו במהלך חקירתו של אחמד ברגותי (ת/165-טו), שהוגשו ואושרו
המבקש על ידי "אדם" בעמ' 201 ו"דני" בעמ' 200; ת/165 על ידי "אדם" בעמ'
המבקש על ידי "אדם" בעמ' 201; ת/165 על ידי "דני" בעמ' 200. הזכ"דים ת/165
המבקש יב ו- ת/165טו לא זכו להתייחסות כלשהי בעדויותיהם של חוקרי השב"כ
המבקש, "ארבל", "אדם" ו"דקל", ולכן יש להתעלם מהם.

אחמד ברגותי סיפר בחקירתו כי הוא ועוים היו האחראים על גדודי חללי אלאקצא
המבקש למעצרו (הודעה ת/165ה). הוא סיפר בהודעותיו על מעורבותו הישירה
המבקש שבוצעו כנגד ישראל, ועל כלי הנשק והרכב שסיפק לפעילי השטח
המבקש פיגועים שונים באזור יהודה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגועי התאבדות.

המבקש במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב, סיפר אחמד ברגותי כי כאשר קיבל
המבקש המבקש אברהם חסונה עומד לצאת ולבצע את הפיגוע, וגם כאשר דווח לו כי הלה
המבקש לדרוכו עם מוביליו, הוא התקשר לנאשם והודיעו על כך; הנאשם אישר את הפיגוע
המבקש, אך הורה שלא יבוצע בתוך ישראל אלא בשטחים; אחמד ברגותי אמר לו:
המבקש (זכ"ד ת/165ג שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201 וזכ"ד ת/165
המבקש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 200). מיידי לאחר ביצוע הפיגוע ב"סי פוד
המבקש, אחמד ברגותי עצמו היה מעורב בהוצאתו לפועל, הוא התקשר אל הנאשם בשעה
המבקש למטת בוקר ודיווח לו על ביצוע הפיגוע; הנאשם נשמע מרוגז (הודעה ת/165ג עמ' 1,
המבקש ת/165יד). לדברי אחמד ברגותי, אמר לו הנאשם להודיע לעוים שלא ליטול אחריות
המבקש זה קודם שידבר עם הנאשם, שכן הנאשם היה מעוניין לנסח את הכרוז (ת/165ד
המבקש וזכ"ד ת/165יד). אחמד ברגותי נשאל מדוע דיווח על הפיגוע לנאשם, והוא השיב:
המבקש ברגותי הודעתי באופן רגיל".

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בתי המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

אחמד ברגותי סיפר בחקירתו גם על הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב, שנעשה על חיסולו של ראיד כרמי. לדבריו, הוא ביקש מהמבצע אבו סטחה שלא להודיע על ראש הנאשם. אך אבו סטחה שוחח עם הנאשם על כך, והנאשם אמר לו שלא לבצע הפיגוע, כנראה משום שחשש לחייו של אבו סטחה שהיה שומר ראשו (זכ"ד ת/165ג). זכ"ד ת/165ג שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201. זו אחת הדוגמאות שהגיש אחמד ברגותי במהלך כל החקירה לחפות על מעשי הנאשם, שכן הנאשם עצמו לא חשש לחייו של ראיד כרמי, וברור מדבריו שהוא הורה על ביצועו (ראה סעיפים 66(5) ו-67(ה) להלן).

בחקירה אחר, עליו סיפר אחמד ברגותי בחקירתו, דחה הנאשם את בקשתה של צעירה בת 16 שביצעה פיגוע התאבדות, באומרו "שהיא עוד צעירה לעשות זאת", והורה לאחמד ברגותי להודיע לה זאת (ת/165ג עמ' 4, וזכ"ד ת/165ג ס' 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201). גרסה דומה עולה מדברי הנאשם בחקירתו (זכ"ד ת/25 ס' 6-7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85, ותמליל חקירה ת/98 עמ' 8-9).

בחקירה נוסף עליו סיפר אחמד ברגותי, התקשר ג'יהאד ג'וערה לנאשם בבקשה לבצע פיגוע, והנאשם אמר לו שלא לעשות זאת בתוך ישראל או בירושלים, ואולם ג'וערה השאיר תופת שהתפוצצה למחרת ליד קניון מלחה בירושלים, חרף דברי הנאשם (ת/165ג עמ' 118). דברים אלו אושרו על ידי הנאשם בחקירתו (ראה סעיף 66(ה) ופרק ה(20) להלן).

לאורך כל חקירתו, ניכרת אצל אחמד ברגותי מגמה ברורה לגמד ולהעלים את מעורבותו של הנאשם בפיגועים השונים. כאשר היה מזכיר את שמו של הנאשם, היה זה תוך כלל על מנת לציין שהנאשם התנגד לביצוע הפיגוע. עם זאת, אחמד ברגותי אישר בהודעה שנכתבה בכתב ידו כי שורה של פעילי שטח בחוליות קיבלו כספים ממשרדו של הנאשם ובידיעתו, וכי הכספים שקיבל מהנאשם שימשו אותו לצורך ביצוע פיגועים שלו (הודעה ת/165ג(1) עמ' 6, הודעה ת/165ג עמ' 2 וזכ"ד ת/165ג ס' 12 ו-13 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המחוזי בתל-אביב-יפו

בדבר מדברי אחד ברגותי כי הנאשם היה מורה לו מדי פעם להפסיק או לדחות את הפיגועים (זכ"ד ת/165 יג ס' 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201).
במקרים אחרים הם בוצעו באישורו של הנאשם, גם אם לא ידע מראש על הפיגוע.

בתחילת חקירתו ניסה הנאשם לגונן על קרוב משפחתו אחד ברגותי, וטען כי ב"ש משום "שעבר במקרה במקום" (זכ"ד ת/9 ס' 10 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 62). הנאשם טען כי אחד ברגותי הפסיק לעבוד אצלו כנהג כשמונה חודשים לפני מעצרו, ואין שום קשר ביניהם בנוגע לביצוע פיגועים (זכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90, וזכ"ד ת/21 ס' 23, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 63). בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי אחד ברגותי לא היה מזכיר או אוצר ראש שלו (ת/104 עמ' 4). בפגישה שהיתה בין הנאשם לאחד ברגותי בעת מעצרו, הודתה ללא ידיעתם, תיאמו השניים עמדות לגבי החקירה, ואחד ברגותי אמר כי טען בחקירה שהוא איננו קשור לנאשם, אלא רק שימש כנהגו; הנאשם אמר כי הוא אמר כך (תמליל שיחה ת/127 ג עמ' 2-3). אחד ברגותי סיפר לנאשם באותה פגישה כי בדיוק אמר בחקירותיו לגבי הנאשם, כשהם מתייחסים לפיגועים השונים אליהם הודתם אחד ברגותי בחקירתו (עמ' 4).

בהמשך בחקירתו בשב"כ אישר הנאשם כי ידע שאחד ברגותי קשור למספר פיגועים ולביצוע פיגועים רבים כנגד ישראל, וכי כאשר ביקש להפסיק את הפיגועים היה זה גם לאחד ברגותי. לדבריו, אמר לאחד ברגותי שהוא "לא מרשה" לבצע פיגועים בתוך ישראל (תמליל ת/98 יא עמ' 18-20). הנאשם אמר כי היה תיאום בינו לבין אחד ברגותי, שכלל דיווח ומתן כספים, וכי מבחינתו אחד ברגותי היה אחראי על ביצוע הפיגועים באזור רמאללה ביחד עם אבו חמיד, וכי השניים היו מבצעים פיגועים באמצעות מספר חוליות (זכ"ד ת/27 ס' 2-3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" עמ' 85).
הנאשם הודה כי היה נותן כסף לאחד ברגותי, ותמך בפעולותיו, אף כי טען שאחד ברגותי לא היה מדווח לו לפני ביצוע פיגועים (תמליל ת/98 ח עמ' 3, 17, 20-24, וזכ"ד ת/24 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

תפ"ח 1158/02

החוק החדש כי אחמד ברגותי היה מדווח לו **לאחר** ביצוע פיגועים (תמליל ת/98 עמ' 19-20, תמליל ת/98 עמ' 9). בשיחתו עם המדובר "פלוגי 1", אמר הנאשם כי אחמד ברגותי שילח ארבעה פיגועי התאבדות באישורו (עדות המדובר בעמ' 106). דברים אלו אינם דברים שאמר הנאשם בחקירתו, כאשר נטל אחריות על כמה פיגועים אותם אישר (ראה סעיף 66 להלן).

הוא לא הסתיר כי מסר לאחמד ברגותי עשרות אלפי דולרים לרכישת כלי נשק שונים,
סער ואקדחים, עבור אנשי החוליות שביצעו פיגועים כנגד ישראל. אחמד ברגותי
הסתיר מטעם הנאשם על רכישת הנשק. הוא פעל תחת פיקודו של הנאשם, והיה
על "הפעילות הצבאית" באזור רמאללה. הנאשם הודה כי ידע שאחמד ברגותי
לפיגועים כנגד ישראל, וביניהם פיגועים בירושלים וב"סי-פוד מרקט" בתל אביב.
ראה : זכ"ד ת/23 ס' 4-5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90 ; זכ"ד ת/25
שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58 ; ת/27 ס' 2, 4 ו-1 ת/29 ס' 1 שהוגשו
על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85 ; ת/28 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אבו
בעמ' 96 ; ת/65 ס' 4 ו-1 ת/70 ס' 9 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53 ;
ראה דברי הנאשם בתמלילים ת/98 עמ' 2-6, ת/98 עמ' 20-24, ת/98 עמ' 10-11 ו-
עמ' 8.

הוא יוצר קשר עם החוליות האלה. באופן ישיר איתם ישירות. יעני בלעדיו לא
היה לי התקשרות ישירה עם אף חוליה" (תמליל ת/98 עמ' 8). כאשר נשאל הנאשם
מי הם ראשי חוליות הפיגועים שפעלו תחת שליטתו, השיב הנאשם כי אחמד
היה "חלקית תחת שליטתי וחלקית עבד עם נאצר (עויס)" (תמליל שיחה ת/98 עמ' 9).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המספט המחוזי בתל-אביב-יפו

מוחמד מצלח (אבו סטחה)

מוחמד מצלח המכונה "אבו סטחה" (להלן: "אבו סטחה") היה פעיל שטח נוסף, בראש חוליה אשר ביצעה פיגועי רצח. הוא גם היה שומר ראשו של הנאשם בתקופה ומקורב אליו. בגין פעילותו זו הורשע אבו סטחה על פי הודאתו ונדון לעונש של 9 שנים במצטבר (ת/155-א-ג). בעדותו פתח אבו סטחה בהצהרה כי לא היה לו שום קשר עם הנאשם, וכי הנאשם הוא "אדם פוליטי" שאין לו קשר עם ה"פעולות הצבאיות". לכן לא היה מוכן אבו סטחה להשיב על שאלה כלשהי, ולפיכך הוכרז כעד עוין בהודעותיו במשטרה ת/156-א-ג לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (עמ' 66-68).

ההודעה ת/156 לא הוגשה באמצעות מי שגבה אותה (השוטר יעקב ברזאני), ולפיכך יש להימנע ממנה. ההודעות ת/156-ב-ג הוגשו ואושרו על ידי השוטרים מרקו דהאן ומשה לוי (עמ' 198, 210), אשר העידו כי ההודעות נמסרו מרצונו החופשי של אבו סטחה. החקירה שנערכה בשפה הערבית אך ההודעות נרשמו בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש).

ההודעות מפרטות אבו סטחה את הפיגועים שביצע, ומדבריו עולה שאחמד ברגותי, עוזרו הקרוב של הנאשם, היה מעורב ברבים מהם בצורה ממשית.

הנאשם אישר בחקירתו כי אבו סטחה עבד במשרדו ופעל תחת אחריותו, באמצעות ברגותי, וכי הוא ידע שאבו סטחה ביצע פיגועים שונים כנגד אזרחים בגבעת זאב (זכ"ד ת/30 ס' 2-3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54, תמליל ת/98-א-ג עמ' 35). כאשר נשאל הנאשם מי הם ראשי חוליות הפיגועים שפעלו תחת שליטתו, לא כלל בהם את אבו סטחה, באומרו: "אני לא בורח מזה" (תמליל ת/98-א-ג עמ' 34).

גימאל אחויל

גימאל אחויל (להלן: "אחויל") היה פעיל שטח נוסף שקיבל סיוע מהנאשם, והיה הקשר שלו במחנה הפליטים בגינין.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

השופט להשיב על שאלות בעת עדותו, הוכרז כעד עוין והוגשה הודעתו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (עמ' 164-165), באמצעות השוטר מטאנס חדאד (עמ' 169). אחויל כתב את הודעתו בכתב ידו, וחדאד תרגם אותה לעברית.

במסגרת גדודי חללי אלאקצא, ואמר בחקירתו כי קיבל סיוע כספי, בין היתר, והיה מחלק כסף זה לפעילים אחרים, וביניהם מבוקשים על ידי צה"ל; חלק מהסכום לרכישת נשק (ת/166 עמ' 1). אחויל היה בקשר רצוף עם הנאשם, והיה על פעילות גדודי חללי אלאקצא, ועל המתרחש במחנה ג'נין; לעיתים היו נגדודים אלו מדווחים לנאשם באופן ישיר, כפי שהיה עושה עוים (ת/166 עמ' 5).

הנאשם בחקירתו במשטרה כי הכיר את אחויל (ת/106 עמ' 6). אך בחקירתו בשב"כ הנאשם כי אחויל היה מנהיג מחנה הפליטים בג'נין, וחבר בגדודי חללי אלאקצא, והשתתף לחוליות של עוים. הנאשם הכיר היטב את אחויל, אך טען שמעולם לא מסר נשק או כסף, אם כי אחויל פנה אליו בבקשות סיוע; הנאשם הסביר כי היה פועל מול הדיס היה זה שהיה ממלא את בקשותיו של אחויל (זכ"ד ת/31 ס' 7-9, שהוגש ואושר החוקר "מופז" בעמ' 58). כמו כן אישר הנאשם כי העביר לערפאת את בקשותיו של לקבלת סיוע (זכ"ד ת/67 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

נאצר א-שויש

נאצר א-שויש (להלן: "שויש") היה אף הוא פעיל בפיגועים שביצעו גדודי חללי ח'מא. בגין פעילות זו הורשע על פי הודאתו, ונדון ל-4 מאסרי עולם במצטבר (ת/157-שויש סירב לענות על שאלות בעדותו, אך טען כי הנאשם הוא מנהיג פוליטי שאין לו לעניינים צבאיים". הוא הוכרז כעד עוין, הכחיש את הדברים שאמר בחקירתו, ואף כי לא הודה בכלום (עמ' 69-71). הודעותיו של שויש ת/158-ב הוגשו לפי סעיף 10א. הראיות, באמצעות השוטרים מטאנס חדאד ועוואד עטאף (עמ' 165, 168).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בני הודעות העידו כי ההודעות נרשמו בערבית בכתב ידו של הנחקר מרצונו החופשי, והודעות לעברית על ידי החוקרים. השוטר חדאד העיד כי נכח במשפטו של שויש, והלה אישר את הודעתו בטרם הורשע, שכן לא היה לו סניגור.

בחקירתו (הודעה ת/158, עמ' 6 והודעה ת/158, עמ' 2-4) סיפר שויש כי קיבל פניו במשקל של כ- 18 ק"ג במפקדת המודיעין המסכל ברמאללה על מנת לשמור אותה ברכבו. לאחר מכן פגש את הנאשם בבית החולים בו טופלה אשתו, והנאשם ביקש לשוחח אתו בנפרד. בשיחתם שאל אותו הנאשם האם הוא מכיר אנשים אשר יודעים כיצד להכין חגורת נפץ, או כאלה שיש להם חגורת נפץ. באותו מעמד התקשר שויש לאדם שמסר לו את חגורת הנפץ (מוזיד אלמצרי), וקיבל את הסכמתו למסור אותה לנאשם, והנאשם הודיע לו שאחמד ברגותי ישוחח איתו בעניין. למחרת התקשר אחמד ברגותי אל שויש, והאחרון מסר לו את חגורת הנפץ. שויש שמע באותו יום כי האדם שהחזיק את החגורה תפס בירושלים בדרכו לביצוע פיגוע התאבדות.

שויש נשאל בחקירתו האם הנאשם ידע על פיגועי התאבדות ופעילות צבאית, והשיב כי יום לפני ביצוע פיגוע ההתאבדות על ידי מוחמד חשאיכה נפגש שויש עם הנאשם, וסיפר לו כי אדם בשם עבד אלכרים אמור לשלוח מתאבד לישראל; הנאשם אמר לשויש להתקשר אליו אם יזקקו לדבר מה בקשר לפיגוע, נתן לו סכום של 600 דולר, וביקש לעדכן אותו בפרטי הפיגוע (עמ' 6-7). הפיגוע בוצע בירושלים, ואז התקשר הנאשם אל שויש, אשר אמר לו כי הפיגוע בוצע על ידי גדודי חללי אלאקצא. הנאשם ביקש ממנו להביא לו את הקלטת הסצולמות של המתאבד חשאיכה (עמ' 6-7 להודעה ת/158). בהודעתו השניה ת/158 בסיפר שויש על הסיוע הכספי שקיבל מהנאשם (עמ' 5).

הנאשם הכחיש בחקירתו במשטרה כי הכיר את שויש, וכן הכחיש בהודעתו את דבריו של שויש (ת/106 עמ' 7-9). לא הובאו בפנינו ראיות נוספות על האירועים הנ"ל אליהם התייחס שויש בחקירתו, ולכן אין כל חיזוק לדבריו אלו, ולא ניתן לסמוך ממצאים אלה.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

ת המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

עלי עיאדיה

עלי עיאדיה (להלן: "עיאדיה") היה פעיל בתנזים שעסק בעיקר בהדרכת צעירים וימוש בנשק, ובעניין זה פעל בהנחיית הנאשם. כמו כן השתתף בביצוע פיגועי ירי לעבר ילים. בעדותו סרב להשיב על שאלות שנשאל, וטען כי הנאשם הוא "איש שלום" (עמ' 171-1). לפיכך הוכרז עד עוין, והודעתו ת/168 הוגשה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, זמצעות השוטר יעקב ברזני, שגבה אותה בשפה הערבית ותרגמה לעברית (עמ' 208).

עיאדיה סיפר בחקירתו על מעורבותו של הנאשם בקורס הירי לצעירים (ת/168, ז' 1-2), ועל הפיגועים שהוא עצמו ביצע. כמו כן אמר עיאדיה: "ראש התנזים מרואן יגותי היה יודע מכל אירועי הירי אותם ביצעו פעילי התנזים עוד לפני שעשו אותם והוא סכים להם" (עמ' 5). הוא ציין כי כמה חודשים לפני מעצרו ביקש ממנו הנאשם "לקנות שק מכל סוגי", ולהעבירו דרך אבו חמיד (עמ' 5).

נאשם הכחיש בחקירתו במשטרה את הדברים שאמר עיאדיה בחקירתו (ת/106 עמ' 7). אולם באחת מחקירותיו הודה הנאשם כי הורה לעיאדיה לרכוש אמל"ח ולמסרם לאבו מיד (זכ"ד ת/43 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 92), דבר שמחזק את ברי עיאדיה בחקירתו.

(8) איסמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער

4. איסמעיל רדאידה (להלן: "רדאידה") ביקש לבצע פיגוע, ופנה בעניין זה לנאשם. זוא ביצע את פיגוע הירי במעלה אדומים שבו נרצח הנזיר היווני גרמנוס ציפוקטקיס "ל (ראה פרק ה(3) להלן). בגין פעילותו החבלנית הורשע רדאידה על פי הודאתו, ונדון למאסר עולם ועוד 20 שנות מאסר במצטבר. בעדותו בתיק זה (עמ' 42-44) סירב רדאידה להשיב על שאלות, הוכרז כעד עוין והודעותיו במשטרה הוגשו מכוח סעיף 10א. לפקודת הראיות (הודעות ת/151-א-ת/151, הודעה בכתב יד ת/151ד שנקרעה, שוחזרה ותורגמה, וקלטת בה שיחזר רדאידה את רצח הנזיר ותומללה - ת/151א).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

ת המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

דעותיו של רדאידה הוגשו על ידי החוקרים מרקו דהאן ויצחק יעקובוב, שגבו את הודעות בערבית, אך רשמו אותן בעברית (בניגוד למקובל ולנדרש), והעידו כי הן נמסרו צונו החופשי של רדאידה. הודעתו של רדאידה ת/151 נרשמה בכתב ידו בנוכחות יעקובוב (עמ' 171, 198). עורך השיחזור (מרקו דהאן) לא התייחס לכך בעדותו, ועל כן יש לתעלם מקלטת השיחזור, בהיותה אמרת חוץ של עד שלא הוגשה כדין.

בהודעתו הראשונה (ת/151א) סיפר רדאידה כי החליט לבצע פיגוע כאשר ראה לויזיה שתינוקת פלסטינאית נהרגה, ועל כן ניגש למשרדו של הנאשם. השיחה ביניהם נהלה ביחידות, ורדאידה אמר לנאשם כי הוא רוצה לבצע פיגוע ודרוש לו נשק לשם כך. נאשם הפנה את רדאידה אל אדם בשם מוהנד (אבו חלאוה) שכינויו "עלאא" (להלן: "הנז"), והורה למהנד להשיג נשק לרדאידה. בהודעתו השנייה (ת/151ב) הוסיף רדאידה הוא הבהיר לנאשם שהנשק דרוש לו על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, ואז ה' אותו הנאשם אל מוהנד. מוהנד אמר לרדאידה כי ישיג לו שני רובי קלציניקוב, וכי זה ואילך הקשר שלו יהיה עם מוהנד ולא עם הנאשם. כעבור כשבועיים התקשר מוהנד לרדאידה, אשר בינתיים צירף אדם נוסף לפיגוע, והודיע כי הנשקים מוכנים. רדאידה ל את הנשקים והתחמושת ממוהנד, אשר תדרך את רדאידה ואת חברו כיצד להפעילם.

זר כמה ימים בהם הכינו רדאידה וחברו יאסר את הפיגוע, ותיצפתו לעבר כביש מעלה מים, הם ביצעו את הפיגוע, כאשר פתחו בירי לעבר הרכב שבו נסע הנזיר ונמלטו. זרת התברר לרדאידה בחדשות כי הרג נזיר יווני, ומוהנד התקשר אליו ובא אליו. גות על כך; רדאידה הסביר כי חשב שמדובר במתנחל. רדאידה נשאל בחקירתו מדוע לנאשם כאשר החליט לבצע פיגוע, והשיב כי ראה את הנאשם כמה פעמים בטלוויזיה ין "שהוא האדם היחיד שיכול לעזור לי בהשגת הנשק" (עמ' 5).

דעתו השלישית (ת/151ג), גילה רדאידה כי כוונתו המקורית היתה לעשות פיגוע נבדות, אך הנאשם אמר לו: "פיגועי התאבדות זה העבודה של החמאס והג'יהאד סלמי ושהתנזים עושה פיגועים נגד הצבא והמתנחלים".

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

רדאידה הוסיף ואמר: "מרואן ברגותי אמר שהוא מוכן לתת לי אמל"ח כדי שאני אעשה יגועים נגד חיילים ונגד מתנחלים" (עמ' 1). גרסתו הנ"ל של רדאידה עולה גם מן המסמך וכתב בכתב ידו (ת/151ד), אם כי בצורה מתומצתת יותר.

4. דבריו של רדאידה נתמכים בדברי הנאשם בחקירתו (תמליל ת/98יא עמ' 37-38, תמליל ת/98ד עמ' 2-4, 11-12 שבהם נרשם בטעות השם איסמעיל אלדבע במקום איסמעיל רדאידה). בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם כי מוהנד עבד במשרדו או היה ונגו, ואמר כי מוהנד לא קשור לתנוים (הודעה ת/102 עמ' 3, ת/103 עמ' 5, ת/105 עמ' 2, ת/106 עמ' 1). גם בתחילת חקירתו בשב"כ הכחיש הנאשם כי הכיר את רדאידה, וכי מוהנד עבד במשרדו (זכ"ד ת/9 ס' 9-8 וזכ"ד ת/21 ס' 22 שהוגשו ואושרו ע"י החוקר "רוברט" עמ' 62-63).

אולם בהמשך חקירתו הודה הנאשם כי רדאידה בא אליו בהצעה לבצע פיגוע התאבדות, הנאשם אמר לו: "אנחנו לא עובדים בפיגועי התאבדות". הנאשם הפנה אותו אל מוהנד, אמר למהנד שרדאידה "צריך אימון...תמצא לו מישהו". כמו כן אמר הנאשם: "סיכס יתו מוהנד וניסו לעשות פיגוע פה במעלה אדומים או במקום אחר, אני ידעתי יותר אחר... אז הם ירו על הרכב ונפצע מישהו אחר... נהרג יעני" ("אלחוריי" משמעותו כומר" בערבית - ע.ב.). הודאה דומה של הנאשם בגיוסו של רדאידה לשם ביצוע פיגועים אמצעות מוהנד עולה מדברים שאמר בחקירותיו (ראה: זכ"ד ת/22 ס' 12-16 וזכ"ד ת/40 ס' 9 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58, זכ"ד ת/23 ס' 6 שהוגשו ואושרו על ידי חוקר "דני" בעמ' 90, ותמליל חקירתו של הנאשם ת/98ד עמ' 21-26, ות/98ז עמ' 8).

ד הודה הנאשם בחקירתו כי נפגש עם מוהנד, והעביר לו כספים לצורך ביצוע פיגועים, אחר שמוהנד סיפר לו כי החוליה שלו ביצעה מספר פיגועים, כולל רצח בני הזוג כהנא. הנאשם אמר כי נתן למוהנד סך של כ- 3,000 דולר ואף נשק (זכ"ד ת/43 ס' 14-16 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62; זכ"ד ת/59 ס' 10 שהוגשו ואושרו על ידי חוקר "ואדי" בעמ' 56; זכ"ד ת/67 ס' 6 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/68 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סטיב" בע' 53).